

Миронова М.

ХНПУ им. Г. С. Сковороды

ИСКУССТВО БАЛЕТА

Балет – высшая ступень хореографии, в котором танцевальное искусство поднимается до уровня музыкально-сценического представления. Термин появился в ренессансной Италии в XVI в. и обозначал не спектакль, а танцевальный эпизод. Это синтетическое искусство, в котором танец – главное выразительное средство – тесно связан с музыкой, с драматургической основой (либретто), со сценографией, с работой костюмера, художника-осветителя и т. д. Балет многообразен: сюжетный – классический повествовательный многоактный балет, драмбалет; бессюжетный – балет-симфония, балет-настроение, миниатюра; по жанру – комический, героический, фольклорный.

Прошло много лет, прежде чем из примитивных пластических движений человека возник один из сложнейших видов искусства – балетный спектакль. Постепенно рождались хореографические формы, передающие в живых картинах пластическую красоту движений, создавались и ломались традиции. Балетный спектакль как таковой начал формироваться в Европе в XVI веке. С тех пор искусство балета прошло долгий и сложный путь становления и развития.

В переводе с латинского языка слово «классический» означает «образцовый». Классическими мы называем образцовые, выдающиеся, общепризнанные произведения литературы и искусства, имеющие непреходящую ценность для национальной и мировой культуры. Классическими есть и лучшие балетные спектакли – зарубежные, русские, украинские. А их создателей – балетмейстеров – причисляем к классикам хореографии. Классический танец формировался путём долгого и тщательного отбора, отшлифовки многообразных выразительных движений и положений человеческого тела. Он вбирал в себя достижения различных танцевальных культур, перерабатывал движения разных народных плясок и пантомимных действий, движения трудовых и бытовых танцев. Развиваясь в тече-

ние длительного времени, классический танец обрёл точные и узаконенные формы, сосредоточил множество движений человеческого тела.

Россия узнала балет в XVII в., а первые балетные представления – в XVIII ст. С тех пор выросла великая культура русского классического балета. Русскими балетмейстерами созданы своеобразные, неповторимо прекрасные спектакли. И не случайно многие театры мира включают в свой репертуар такие балеты, как «Спящая красавица», «Лебединое озеро», «Шопениана» и др.

Міщенко М.
НТУ «ХП»

ІКОНОГРАФІЧНИЙ РЕАЛІЗМ В ХРИСТІЯНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ

Християнська церква створила особливе як за змістом, так і за формою мистецтво, яке в обрядах і формах матеріального світу передає одкровення світу Божественного, робить цей світ доступним спогляданню й розумінню. *Питання про реалізм в іконографії стає актуальним* через твердження про те, що іконографія є ідеалізованою формою висловлення та позбавлена реалізму. Художня концепція, що міститься в іконописі, сформована впродовж багатьох століть. Основною її ідеєю є подвійний підхід до творчості, зумовлений потребою передати надчуттєвий, надреальний божественний світ засобами чуттєвого, фізичного світу. Завдяки іконописцям, здатними спостерігати сокровенну істину, вироблялася художня форма ікони, у якій образ, наближений до надреального світу, водночас наближений і до світу людського. На противагу світському живопису, досконалість якого вимірюється вивченням природи й натури, іконопису можна навчитися через копіювання давніх ікон, у яких надреальне невидиме явне в тих формах, які є доступними для нас. Тому іконографія відрізняється великою сталістю – це і бажання зберегти освячений традицією образ, і потреба зберегти зв'язок з лицем, що зображується на іконі.

Іконографічний реалізм є особливим, не аналогічним фізичному, і його можна досягнути на двох рівнях. По-перше, це *символічний реалізм*.